

**Posudek dizertační práce Mgr. Pavla Krále: Rozvoj diskrétní psychopatologické symptomatiky u účastníků zahraničních misí.
FF UK, Praha, 2017**

Mgr. Pavel Král ukončil studium psychologie na FF UK v roce 1999 s diplomovou prací Sexuální chování studentek psychologie. Absolvoval roční studijní program, 1995 – 1996 na Hebrew University of Jerusalem, má zkoušku ze speciální průpravy v oboru klinická psychologie, 2004, dále zkouška z funkční specializace v psychoterapii, 2006. Je registrovaný klinický psycholog, akreditovaný dopravní psycholog má bezpečnostní prověrku na stupeň „Tajné“ a je soudním znalcem pro obor klinická psychologie. Od roku 2002 je zástupcem primáře oddělení v ÚVN Praha, od ledna 2012 je vedoucím subkatedry klinické psychologie Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví.

Během doktorandského studia byl trvale odborně aktivní, zúčastnil se řady odborných konferencí (z toho mnoha mezinárodních, většinou s aktivní účastí) a publikoval i v odborných časopisech, včetně zahraničních. Vedle svých pracovních povinností (mezi které patřila i účast na několika zahraničních vojenských misích) prokázal během práce na dizertačním projektu cílevědomost, vytrvalost i velmi dobré dovednosti v psychologické práci s pacienty či klienty.

Téma jeho výzkumu je aktuální a významné. Předkládaná práce je zaměřena na dílčí symptomy, převážně neurotické, u vojáků AČR. Vstupní výzkumnou hypotézou je, že existují významné rozdíly mezi vojáky, kteří vyjeli do zahraniční mise a těmi, kdo do ní nevyjeli. Dle předpokladu autora ti, kdo se zúčastnili zahraniční mise, budou vykazovat vyšší míru psychopatologické symptomatiky. Sběr dat proběhl formou dotazníkového šetření. Použit byl dotazník neurotické symptomatiky N70. Dále doktorand použil vlastní dotazník o 25 položkách zjišťující další subjektivně prožívané negativní změny, které vojákům nasazení v misi (dle jejich názoru) přineslo.

Výzkumný soubor zahrnoval české vojáky z povolání a byl rozdělen na několik podskupin: (1) Ti, kdo v misi dosud nebyli (n=521), (2) ti, kdo byli v zahraničí nasazení jednou nasazení (n=521). Tyto dvě skupiny byly vyšetřeny v rámci povinných rutinních vyšetření dotazníkem N70. Dalším dvěma skupinám byly dotazníky administrovány přes internet. Šlo o skupinu vojáků z povolání, kteří za sebou mají jednu misi (n=196) a výzkumu se zúčastnili dobrovolně. Této skupině byl rovněž administrován dotazník N70. Další skupina byla tvořena opět vojáky z povolání, kteří za sebou mají jednu misi (n=174), výzkumu se zúčastnili dobrovolně a byl jim administrován autorem sestavený dotazník.

Data všech skupin byla následně porovnána mezi sebou i s obecnou populací. Statistické zpracování výsledků je na dobré úrovni. Výsledky ukazují, že skupina novodobých válečných veteránů prožívá více diskrétní psychopatologické symptomatiky než jejich kolegové, kteří se zahraničního nasazení nikdy nezúčastnili.

Tato symptomatika je převážně úzkostná a psychastenická. Svou intenzitou nevybočuje z populační normy, nicméně i tak je mezi těmi, kdo v misi byli a kdo v ní nebyli, statisticky signifikantní rozdíl. Zjištěné výsledky jsou pak smysluplně diskutovány a porovnány se zjištěními obdobných výzkumů u zahraničních autorů.

Práce je prezentována ve formálně bezchybné podobě, s adekvátním statistickým zpracováním a s rozsáhlým seznamem použité literatury.

Práce přináší významné nové vědecké poznatky ve zkoumané oblasti. Mapuje zkoumanou problematiku (v této šířce a hloubce u české vojenské populace vlastně poprvé) a naznačuje možné směry dalšího výzkumu a ev. i terapie.

Závěrem konstatuji, že autor ve své dizertační práci prokázal kromě samostatné schopnosti vědecké výzkumné práce i výborné schopnost práce s literaturou, vynikající orientaci v problematice a velmi dobrou schopnost formulace vlastních názorů. Práce splňuje nároky kladené na dizertační práci. Jeho práci proto k obhajobě

d o p o r u č u j i

a navrhuji klasifikaci „prospěl“.

V Praze, 17.3.2017

Prof.PhDr.Petr Weiss,PhD.,DSc.